

เมื่อรู้ว่าจะตาย

พระสมภาร บัณฑิต ปัทมากรโกมล

จากหนังสือ กฏแห่งกรรม – ธรรมปฏิบัติ เล่มที่ ๘

พระราชสุทธินายกมณฑล (หลวงพ่ोजริญฐิตธมฺโม)

วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

R8013

สามีดิฉันชื่อนายอำนวย บัณฑิตโกมล ได้ป่วยเป็นโรคไตวาย กว่าจะทราบก็อยู่ระยะสุดท้ายแล้ว ดิฉันพาไปรักษาหลายแห่งที่คิดว่าจะช่วยได้

เขาได้มีโอกาสไปปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานที่วัดอัมพวัน เป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๓๖ ปฏิบัติอยู่จนครบ ๗ วัน พอกลับมาถึงบ้านก็เล่าให้ดิฉันฟังว่า ธรรมะฝึกมาก ๆ ยากที่คนจะทำได้

ครั้งที่สองเขาได้ไปปฏิบัติอีกเมื่อวันที่ ๖ เมษายน จนถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๓๖ สามีก็บอกดิฉันว่า “เธอทำไม่ได้หรอก” ดิฉันเองก็คิดอีกว่าจะลองดู ถ้าฉันนั่งได้จะว่าอย่างไร

สามีดิฉันก็ส่งดิฉันไปปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวัน ดิฉันอยู่ปฏิบัติได้ครบ ๗ วัน ในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๓๖

เกิดอาณิสสปรากฏดังต่อไปนี้

๑. ลูกชายที่ได้ออกจากบ้านไปนานถึง ๑๑ ปี ก็ได้กลับมาบ้าน มาขอโทษพ่อก่อนที่พ่อจะเสียชีวิต คำอธิษฐานของหลวงพ่อดังดีสิทธิ์มาก
๒. พี่ ๆ น้อง ๆ ที่เข้าใจผิดกันได้กลับมาคืนดีกันหมด ทั้ง ๆ ที่เขาไม่เคยสนใจต่อพี่ชายเลยในขณะที่ป่วย

สามีของดิฉันเคารพรักและนับถือหลวงพ่อกันมาก จะไปที่ไหนพบใครก็จะเล่าแต่เรื่องหลวงพ่อกัน ธรรมะของหลวงพ่อกันมีแต่ของจริง วัดของหลวงพ่อกันสะอาดสบายอาหารการกิน ที่พักอาศัย ไม่มีวัดไหนทำได้อย่างหลวงพ่อกัน บอกพี่น้องชาวบุรีรัมย์ไปวัดอัมพวันของหลวงพ่อกัน

ต่อมาอาการป่วยของสามีดิฉันทรุดหนักลง เขาบอกว่า “ฉันอยู่ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว ถ้าฉันตายให้ตั้งศพศพ ๓ วันแล้วเผาเลย เผาแล้วให้นำกระดูกไปลอยน้ำที่วัดอัมพวัน”

ก่อนตายลูก ๆ อยู่กันพร้อมหน้า สามีดิฉันได้กำหนดจิตเอง หายใจยาว ๒ ครั้ง แล้วก็หมดลมไปโดยอาการสงบ ไบหน้าอ้อม ดิฉันได้เขียนหนังสือใส่ปากของผู้ตายว่า จิ เจ รุ ณี จบชีวิตเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๖

ดิฉันและลูก ๆ จัดการศพตามความประสงค์ของผู้ตายทุกประการ เมื่อทำบุญครบ ๑๐๐ วัน ที่วัดกลาง จ.บุรีรัมย์ ได้นิมนต์หลวงพ่ोजรัญไปเทศน์

ดิฉันปลาบปลื้มใจมากที่สุด ที่หลวงพ่อดีให้ความเมตตากรุณาแก่ครอบครัวของดิฉัน บั้นปลายชีวิตของดิฉันคงได้มีโอกาสมารับใช้ตอบแทนบุญคุณของหลวงพ่อดีและทุกคน ณ วัด อำพวันแห่งนี้

พรสมบัติ ปัทมากรโกมล

๙ มกราคม ๒๕๓๖